

Hvem bør få kalle seg psykolog?

Tittelbeskyttelsen er begrunnet i pasientens behov. Å utvide tittelbeskyttelsen til også å omfatte de med mastergrad er jeg absolutt imot.

TEKST

Jon Sletvold

PUBLISERT 5. april 2013

DEBATT: PSYKOLOGTITTELEN

Tor Levin Hofgaards innlegg i februarutgaven viser at han nok har tenkt og arbeidet mer med dette spørsmålet enn det jeg har. Kjernespørsmålet er vi uansett enige om: Tittelbeskyttelsen er begrunnet i pasientens behov. Å utvide tittelbeskyttelsen til også omfatte de med mastergrad, slik blant annet Dalsklev og Eimot argumenterer for, er jeg absolutt imot. Jeg ønsker snarere en innskjerping og tydeliggjøring av hva tittelbeskyttelsen dreier seg om, nettopp fordi mennesker i en pasientrolle har krav på beskyttelse.

Hofgaard ønsker heller ingen snever forståelse av klinisk psykologi. Her er vi også veldig enige. Jeg har arbeidet mest med psykoterapi, men ser meg mer som psykolog enn som klinisk psykolog. Dilemmaet jeg pekte på, handler om at psykologi også er navnet på et fagområde og en vitenskap på linje med for eksempel biologi og sosiologi. Psykologi er ikke bare et helsefag, selv om vi med Hofgaard strekker helsebegrepet lengst mulig.

Jeg har latt meg overbevise av Universitas og Hofgård om at hensynet til pasientsikkerhet fortsatt bør veie tyngst, og lever meget godt med dagens ordning.

j-sle@online.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 50, nummer 4, 2013, side

TEKST

Jon Sletvold, psykologspesialist i privatpraksis, veileder og læreanalytiker ved Norsk Karakteranalytisk Institutt

KONTAKT: j-sle@online.no

